

ALEXANDER SCHOONEBEEK

Info

Weekblad Gilze-Rijen, vorige week:

'Het college heeft in het kader van het onderwerp vervoersmanagement ingestemd met de ondersteuning van het project "pak eens wat vaker de fiets" van het Milieu Educatie Centrum Midden-Brabant.' Hier had ook kunnen staan: 'B&W steunt het project "pak eens wat vaker de fiets"'. Besparinkje van 65,5 procent.

Volgende zin: 'Doel van het project is om binnen de gemeentelijk organisatie, maar ook daarbuiten via diverse kanalen aandacht te besteden aan het terugdringen van het aantal autokilometers.' Moet zijn: 'Mensen in Gilze-Rijen moeten minder vaak de auto pakken.' Levert weer dik vijftig procent op. En dan laat ik de volgende zin maar helemaal zitten, want daarin wordt uitgelegd dat de 'doelgroep' hierbij de automobilist is.

Stond ik echt even van te kijken.

Wie schrijft die dingen eigenlijk?

Het colofon vermeldt het 'stafbureau' Communicatie en Voorlichting als redactie. Ik geloof er niks van. Volgens mij heeft Ton Aarts zelf de communicatie onder zijn beheer. En hij lijkt me hanig genoeg om zich bij tijd en wijle tot aan de laatste komma met de berichtgeving te bemoeien. En dan gaat zo'n stukje naar Wijnand Burger. Die er wat woorden bijplakt en het weer doorschuift naar Erik-Jan Goudfazant. Onder de uitdrukkelijk waarschuwing er vooral niets in te schrappen. Want dat heeft hij van Aarts ook op het brave hart gedrukt gekregen.

Dus propt Erik-Jan er ook nog een woord of vijf, zes in.

Zodat het allemaal keurig in de huisstijl van Gilze-Rijen terecht komt.

Dat wil zeggen: oubollig en onleesbaar.

De meisjes van voorlichting moeten zich regelmatig de haren uit het fraaie hoofd trekken bij die strakke regels. Maar ja, wat moet, moet.

Ook over de lay-out hebben ze niks te zeggen. Zodat het kan gebeuren dat twee leuke koppen zo dicht bij elkaar staan, dat ze samen een onbedoeld spel met het associatievermogen van de lezer spelen.

Of zijn 'nieuwe doelgroep in zwembad Tropical!!' en 'Zwarte Piet in zwembad Tropical' echt per ongeluk op nog geen tien centimeter van elkaar terechtgekomen?

Even gebeld.

'Bureau Voorlichting.' Tikje opwindende stem, zodat ik al meteen wat uit het veld geslagen ben. Een beetje verlegen stotterend leg ik mijn probleem voor.

'Kunnen wij niks over zeggen.' Klinkt heel lief, maar ook kordaat. Ik stok even.

'Dit is toch bureau Voorlichting?' informeer ik tenslotte.

'Jazeker,' klinkt het opgewekt en vol heilige onschuld.

'Ik bedoel: het Stafbureau Communicatie en Voorlichting van Gilze-Rijen?' voeg ik er voor de zekerheid aan toe.

Ik zit goed. Maar over mijn probleem kan ze mij niet voorlichten. Ook al niet, omdat ik alleen nog maar verlegen (en volkomen hoteldebotel) uitkraam dat ik na werktijd wat met haar wil gaan drinken.

'Nee.'

Alleen maar 'nee'. Kort van stof. Van haar komen die onleesbaar lange zinnen dus niet.